

[Niels Frederiksen.]

ningen, som ikke er kriseram, men som tværtimod har faaet en afgjort Fordel paa Grund af de vanskelige Tider.

Dernæst er der fremsat en Række Forslag om gennem offentlige Arbejder at hjælpe paa den manglende Beskæftigelse for Befolkningen, og det er en Haandsrækning, som alle maa erkende er betimelig og rigtig. En Betingelse er det imidlertid, at Statens Økonomi tillader det. Ingen kan vist med nogen som helst Ret bebrejde Regeringen og den højtærede Finansminister, at han ikke gennemfører et sparsommeligt Statsstyre, og tillige har Regeringen jo prøvet paa at appellere til Oppositionspartierne om at medvirke til at forhindre urimelig Udnyttelse af Forbrugerne gennem Prisaftaler, som opretholder et Prisniveau, der er skadeligt og forhindrer Tilpasningen. Det er muligt, at dette kan lykkes, jeg haaber derpaa.

Men naar man har set, at de vigtigste af de af mig anførte Reformforslag og den af mig skitserede Tilpasningspolitik møder Modstand i det andet høje Ting, synes jeg, man har tilstrækkelig Grund til at kræve Svar fra Oppositionspartierne paa det Spørgsmaal: Hvad ønsker man da fra den Side, der skal ske, for at Erhvervslivet kan faa den i Overgangstiden haardt tiltrængte Haandsrækning? Dette Svar lyser man stadig efter. Landstingets Svar foreligger jo ikke endnu. Man siger blot, at Regeringen har tilrettelagt det politiske Arbejde paa en saadan Maade, at man først faar Forslagene sendt op til Landstinget i sidste Øjeblik, og saa skal man virkelig have Tid til at tage Stilling til dem. Jeg tror nu, at dette er en Paastand, som skal dække over et helt andet Forhold. Jeg kan nemlig ikke tænke mig, at Oppositionspartierne ikke skulde have det paa samme Maade, som vi andre har det: at enhver politisk Sag følges i Partimøderne fra Stadium til Stadium, idet baade Landstings- og Folketingsmedlemmerne i et Parti giver Partiets Tillidsmænd og Ordførere Tilslutning til de Afgørelser, de træffer; jeg kan da ikke tænke mig, at f. Eks. Landstingsvenstre ingenting ved om, hvad der foregaar i Venstres Partimøder, og at Landstingsvenstre ikke skulde give Tilslutning til de Beslutninger, som deres Partifæller i Folketingets Udvalg tager. Enten maa den nævnte Paastand dække over, at Venstres Landstingsmænd ikke følger Begivenhederne Rigsdagsperioden igennem, eller ogsaa dække over, at Venstremændene er uenige indbyrdes, saa at Landstingsvenstre, naar der foreligger en Afgørelse af Folketingsvenstre, slet ikke ved, hvor-

ledes man vil stille sig med Hensyn til den samme Sag.

Det har under Forhandlingerne i Rigsdagen om enkelte vigtige Lovforslag Gang paa Gang vist sig, at man har maattet vente paa at faa Besked fra Oppositionspartierne i Folketinget, og det forekommer mig derfor, at Sagerne, naar de kommer over til Landstinget, maa være saa kendte og forberedte, at Partierne deroppe maatte kunne sige deres Mening om dem uden at tale om det for sene Tidspunkt og benytte det som Skalkeskjul for en anden politisk Tilstand. Vi har ogsaa nylig set et Eksempel, som ganske modsiger denne Paastand. Under en Debat, der nylig er afsluttet her, lo man, da den højtærede Landbrugsminister spøgefuldt sagde, at han ikke kunde tænke sig, at man vilde modsætte sig dette Lovforslag i Landstinget. Da vidste man paa Forhaand, at Lovforslaget vilde blive stemt ned i Landstinget, det kunde man altsaa sige i Løbet af 0,5, medens man vil have Maaneder for at overveje sin Stilling til andre Sager.

Jeg har til sidst en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der kun rettede en eneste Henvendelse til mit Parti og mig. Det ærede Medlem sagde: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen er jo ogsaa i meget bedre Humør nu end i Perioden 1924—1926. Jeg nikkede og bekræftede dette. Og jeg har for saa vidt ogsaa Grund dertil efter denne Debat, efter Oppositionspartiernes Indlæg. Disse Indlæg, der skulde klarlægge den politiske Stilling ved Rigsdagssamlingens Slutning, viser efter min Opfattelse, at den høje Regering, som af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller blev betegnet som en stærk Regering, har vist Evne til at føre Politik med 2 Partiers Tilslutning. Den har vist, at den kunde fremsætte sine Lovforslag i en Form, som var i Overensstemmelse med begge de 2 Partiers Opraab til Vælgerne forud for sidste Valg, at den kunde foreslaa en Reformlovgivning, som uden Vanskelighed kunde samle og fastholde det Flertal om sig, der betinger, at Stormløb mod den siddende Regering er ørkesløst. Men jeg har tillige en anden Grund til at være tilfreds med denne Rigsdagssamlings Forløb og mit Partis Stilling, nemlig den, at den siddende Regering har haft Villie til at forhandle med Modparten paa alle Omraader, hvor der blot var Mulighed for at naa et Resultat. Den har haft en saadan Taalmodighed, at de store principskillende Reformforslag kunde blive her i Folketinget og forhandles her i to Samlinger. Den har prøvet alle Veje for at komme frem til Resultater, som var i Overensstemmelse